

Holotip de *Brissopsis papiolensis*

El Papiol

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Museu Geològic del Seminari de Barcelona. Carrer de la Diputació, 231.- 08007 Barcelona

Coordenades:

Latitud: 41.43797
Longitud: 2.01105
UTM Est (X): 417380
UTM Nord (Y): 4587850

Classificació

Número de fitxa: 08158 - 336
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia: Objecte
Estil / època: Mesozoic
Estat de conservació: Bo
Protecció: Física
Accés: Restringit
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública
Titular: Arquebisbat de Barcelona, Carrer del Bisbe, 5, 08002 Barcelona
Autoria de la fitxa: Juana Maria Huélamo Gabaldón
Data de registre de la fitxa: dg., 06/01/2019 - 01:00

Descripció

Holotip d'un organisme marí: el *Brissopsis papiolensis*, identificat per primera vegada per Lambert. Es tracta de l'espècimen utilitzat en la primera descripció d'aquest espècimen en particular: l'holotip *Brissopsis*, el qual va ser anomenat, descrit i publicat per Lambert i, finalment, conservat dins de la col·lecció del museu de Geologia del Seminari de Barcelona per a que altres científics poguessin referir-se en cas de

necessitat.

L'exemplar es data en el Plasencià, període geològic que forma part del Pliocè. Es va trobar a "Les Torrenteres".

Observacions:

Propietat privada. Accés públic. En taxonomia, el tipus nomenclatural o tipus és un espècimen particular o un grups d'espècimens d'un organisme del qual s'ha fet una descripció científica que justifica el nom científic d'una espècie. El tipus és un exemple que serveix per centralitzar el trets que defineixen un tàxon en particular. Abans del segle XX, en botànica, un tipus era un tàxon i no una espècie.

Història

El "Brissopsis papiolensis" va ser identificat a inicis del segle XX per Lambert, a partir de troballes efectuades per Almeda en excursions realitzades a Castellbisbal i Papiol.

El Miocè és la primera època del Neogen, una de les subdivisions del Cenozoic. Comprèn el temps entre el final de l'Oligocè (fa $23,0 \pm 0,1$ milions d'anys) i el principi del Pliocè (fa $5,3 \pm 0,1$ milions d'anys). Aquest holotip correspon exactament al Miocè superior en fàcies litoral regressiva: a sobre de les marges miocenes de fàcies de plataforma hi ha una seqüència regressiva final de sorres i argiles sorrenques amb intercalacions de margues blaves que contenen equínids d'aquest tipus.

Bibliografia

Lambert, J. (1906) Memòries de la Société Géologique de Grance. Paléontologie. Tome XIV.- Fascicule 2-3. Paris: Au siège de la Société Géologique de France.

Saavedra, J.L. (1979). Les fàcies catalanas y su ámbito paleogeográfico. Madrid: Servicio de Publicaciones del Minsiterio de Industria y Energía.

